

PRESSMEDDELANDE

2014-08-18

Återhämtning för skogen: lägre älgbetesskador i Norrbotten

Skogsstyrelsens älgbetesinventering, ÄBIN, inom tre älgförvaltningsområden i södra och östra Norrbotten visar på färre älgskador under den senaste vintern jämfört med åren innan. I delar av inlandet är det dock fortsatt stora skador på redan tidigare hårt betad ungskog.

Skadorna från senaste vinterns älgbetning är klart lägre än åren innan. I kustkommunerna har älgarna under senaste vintern skadat mellan 1 och 4 procent av ungtallarna, en nivå som många skogsbrukare kan acceptera. Undantag är Boden- och Råneåområdena med färsk betesskador på 6 procent. I södra inlandet är problemen större. I Arjeplog och Arvidsjaur kommuner är skadenivån fortfarande oacceptabelt hög, 10 respektive 6 procent.

– I Arjeplog är det den högsta skadesiffran på flera år. I fjällkommunerna verkar det finns en särskild problematik med vandringsälgar samt en obalans mellan vinterfodertillgång och älgstam. Där finns också stora arealer där älgskadorna starkt bidrar till att ny skog inte etableras i tillräcklig omfattning, säger Bo Leijon, regionalt viltansvarig, Skogsstyrelsen.

Låga skadenivåer var väntade i år. Vintern har varit gynnsam för älgarna med kort snöperiod och måttligt snödjup. Då har älgarna tillgång till mer markfoder och behöver inte gå så hårt åt ungskogen, en trolig huvudförklaring till att betesskadorna har minskat. Enligt Skogsstyrelsen har det vädermässigt varit en ovanlig vinter som bidragit till minskade betesskador i hela norra Sverige.

Skogsstyrelsen är positiv till att sektorn i större utsträckning visar att man tar betesskadorna på allvar.

– Det är både glädjande och nödvändigt att skogsskadorna nu har minskat, vilket till viss del skulle kunna förklaras av en bättre anpassning av älgstammen till fodersituationen. Då får även viltfodret en chans att återhämta sig. Om det betyder att biologiskt värdefulla trädslag som rönn, asp och sälj i större omfattning kan växa upp i ungskogen återstår att se. Ett minskat betestryck ökar chanserna, säger Bo Leijon.

Samtidigt betyder årets resultat inte att skogen är räddad. Gamla skador från tidigare år sitter kvar i trädstammarna och ger tillväxt- och värdeförluster. Utöver färsk skador på träden måste därför även skador som ackumulerats över lång tid samt hur många oskadade stammar som finns kvar beaktas vid förvaltningsbeslut.

– Att älgskadorna varierar stort mellan åren visar att fler faktorer än älgtätheten påverkar skadenivån. Det måste viltförvaltningen och jägarna ta hänsyn till och anpassa älgstammen efter fodersituationen. Vår bedömning är att man är på rätt väg, men på många håll inte i mål. Det är viktigt är att hålla fast vid förvaltnings- och avskjutningsmålen, säger Bo Leijon.

Skogsstyrelsen bistår älgförvaltningen med kunskap om skogens tillstånd, i första hand om skogsskador och älgfoderprognoser, samt råd om viltanpassad skogsskötsel. Inventering av älgskador på skog (ÄBIN) och viltfodersituationen är en förutsättning för en god precision i älgförvaltningen.

Läs inventeringsresultaten på www.skogsstyrelsen.se/Algbetningsskador.

Mer information:

Bo Leijon, regionalt viltansvarig, Skogsstyrelsen, 090–15 83 25

Ulrika Lamberth, pressansvarig, Skogsstyrelsen, 036–35 93 30